

Referaten

RUBRIEK 1. Algemeen (waaronder bibliographie, monografieën, onderwijs, onderzoekswezen, verenigingswezen, voorlichting, wetenschap).

Nouvelle réorganisation de l'administration forestière. J. Sornay. Bull. S.F. Franche Comté 4, 142, 1947.

Bij besluit van 1 September 1947 wordt de dienst van het Franse boswezen voor de derde maal in drie jaar tijd gereorganiseerd. Er zullen twee diensten komen, waarvan de een zich zal bezighouden met het beheer van de domeingronden en de ander met alle andere werkzaamheden, zoals de betrekkingen met de visserij, de jacht, het particuliere bosbezit en de houthandel.

De dienst van het domeinbeheer zal verdeeld worden in veertig inspecties, terwijl voor de overige dienst in elk Frans departement een hoofdamtenaar met de rang van inspecteur of houtvester zal worden aangewezen. A. S.

RUBRIEK 4. Bosbescherming (waaronder natuurbescherming en jacht).

Observations sur la biologie et les dégâts d'une Tordeuse du Peuplier Gypsonoma neglectana Dup. A. Barbey et P. Bovey. Bull. Soc. Vad. Sc. Nat. vol. 62 no. 259, 221—228, 1943.

In deze Zwitserse publicatie wordt gewezen op de schade veroorzaakt door het motje *Gypsonoma neglectana* Dup. aan jonge populieren, vooral in kwekerijen. De larven vreten in April—Mei de eindknoppen uit, zodat deze verdrogen vóór dat ze uit kunnen lopen, waardoor belangrijke schade kan ontstaan. De vlinder vliegt in de 2e helft van Mei en begin Juni. Het is een tortricide van 12—15 mm vleugelspanning met donkergetekende voorvleugels op de witte ondergrond. De eieren worden op de bladeren bij de nerven gelegd en komen na 14 dagen uit. Het typische is, dat niets van de bladeren wordt gegeten. De larven begeven zich terstond naar de topscheuten en vreten zich een kleine holte in de epidermis en het schorsparenchym, die wordt afgedekt met samengesponnen uitwerpselen, terwijl de uitgevreten gang vaak wordt voortgezet tot binnen in de twijg. Een en ander is zeer weinig opvallend daar de groei van de larve tot in de winter zeer langzaam is (3—4 mm). Vroeg in het voorjaar wordt de activiteit groter en wordt begonnen met de eindknop, die dan nog niet is uitgelopen. Deze knop wordt aan de basis aangeboord en door deze opening worden voortdurend de excrementen, samengesponnen, geloosd, waardoor een zeer opvallend aanhangsel aan de knop ontstaat, dat zich op een afstand haakvormig voordoet en als karakteristiek moet worden beschouwd. Dikwijls vindt men dan de rups al niet meer, daar deze zijn ontwikkeling pleegt af te sluiten in naburige eindknoppen, die aan het uitlopen zijn. Eind April is de larve 7—8 mm lang en volwassen, donkerbruin van kleur, verpopt op de grond. Na ongeveer 3 weken verschijnt het vlindertje.

Weliswaar kan een lager gelegen schijf de functie van de hoofdknop van de jonge populier overnemen, maar de ontwikkeling is dan toch zeer geremd en de goede vorm dikwijls verloren. Van een partij aangetast plantsoen bleek 59% geen eindscheut weer te hebben kunnen maken, 35% een gebogen eindscheut, 6% meer dan één buiging (meer dan één jaar achter elkaar aangetast).

Er werden bestrijdingsproeven genomen midden Juni in het ei en uitlopende larvestadium en begin Juli door bespuiting met een arseenhoudende nicotine oplossing wat voldoende sterk leek om het lichte spinselovertrek te doordringen.

Op enkele plaatsen in ons land schijnt deze aantasting te zijn geconstateerd. Het is zaak hierop eens te letten en te rapporteren aan het Ithon, Mariëndaal, Oosterbeek.

F. B.

RUBRIEK 6. Boshuishoudkunde (waaronder arbeid, beheer, handel, recht en wetgeving).

De tweede conferentie van de F.A.O. Ir P. C. M. Fluyt, *Tectona* 1/2, 28—53, 1947.

Over de werkzaamheden van de F.A.O. is reeds veel in ons tijdschrift geschreven, het laatst nog in de Aprilaflevering van het vorig jaar, waarin een voorwoord van Sir John Boyd Orr tot een rapport van de afdeling Forestry and Forest Products der F.A.O. „World Situation 1937—1946” werd opgenomen.

De bespreking van de voorstellen van dit rapport, samengesteld onder leiding van Marcel Leloup, oud-chef van het Franse bosbeheer, thans directeur van bovengenoemde afdeling „Forestry and Forestproducts, was het voornaamste agendapunt van

de conferentie te Kopenhagen in September 1946, die door Ir Fluyt als vertegenwoordiger van het Boswezen in Ned.-Indië werd bijgewoond.

Het rapport geeft een beschouwing over de bosbouwkundige toestand in bijna alle landen der wereld, met een overzicht van de productie, consumptie, de bevolkingsgrootte, de bosbegroeiing, jaarlijkse bijgroei, de import en export.

De oorlog heeft enorme wijzigingen gebracht in de houthandelsbalans der verschillende landen. Sommige landen werden door wijziging der grenzen van export- tot importland, andere kwamen als gevolg van bosvernielingen door oorlogsgeweld of van gedwongen leveringen tot een sterke vermindering van hun potentie. De algemene houtnood dwong echter tot een kap ver boven de jaarlijkse bijgroei. Zo schat men de kap van Europa in 1946 op 310 miljoen m³ d. i. 121% van de bijgroei. En landen met een enorme houtbehoefte voor de wederopbouw werden tot export van hout gedwongen, alleen maar om aan deviezen te komen.

De Verenigde Sovjet republieken, die vóór de oorlog voornamelijk uit het Witte Zeegebied 14 miljoen m³ uitvoerden hebben voor den wederopbouw zoveel hout nodig dat in 1948 1.9 miljoen m³ bezaagd hout uit Finland en Roemenië zal moeten worden ingevoerd. Men zal nu trachten het Yenisseibekken tot ontwikkeling te brengen en het daaruit te verkrijgen hout voor export te bestemmen.

Polen, vroeger een exportland van betekenis, heeft zoveel van de oorlog geleden, dat het zal moeten importeren en Zweden moet zijn kap sterk opvoeren om te kunnen voldoen aan zijn brandstofbehoefte, die door vermindering van kolenimport in de knel komt.

De import behoefte van Europa wordt op 19 miljoen m³ bezaagd hout geschat, de wereldinvoerbehoefte op 36 miljoen m³ bezaagd.

In de Verenigde Staten van Noord Amerika gaat de aankap thans ook ver boven de mogelijkheid uit. Men schat de toelaatbare kap op 250 miljoen m³, terwijl er in 1945 totaal 365 miljoen m³ werd geveld. Men dringt hier dan ook aan op een sterke vermindering van de velling en men zal dit hoofdzakelijk vinden in een beperking van de export. Canada, met een jaarlijkse export van 70 miljoen m³, voert in hoofdzaak naar andere delen van de Unie uit.

In het hout tekort kunnen voorlopig de bestaande productie gebieden niet voorzien en men acht het daarom wenselijk tropische bosgebieden te ontsluiten. Het oog is daarbij gevallen op de Paranapine (*Araucaria angustifolia*) complexen van Zuid Amerika.

Ook aan houtpulp is een enorm tekort; het wereldverbruik nam van 10 miljoen ton in 1918 toe tot 25 miljoen ton in 1937 en 't is vooral de industrie van de synthetische vezel, die een hoge vlucht heeft genomen. De kosten van kunstmatige en natuurlijke vezel zijn nagenoeg gelijk.

Bij de verwerking van de houtoogst gaat nog enorm veel verloren, tenslotte komt niet meer dan 20% van de gevelde houtmassa in handen van de houtverbruiker. Meer dan 70% van de houtopbrengst wordt nog niet tot pulp verwerkt. Aan deze misstand is waarschijnlijk een eind te maken door een combinatie van zagerij met verwerkingsindustrie tot pulp. De afval van de pulpindustrie kan dan gebruikt worden voor motorbrandstof, plastic enz. De toekomst in dit opzicht ziet er betrekkelijk bemoedigend uit. Zo produceert Zweden op elke standaard werkhout (4.2 m³) reeds 2.5 ton pulp.

Enorm is ook het brandhoutverbruik. De totale brandhoutproductie is echter nog steeds de helft van de wereldsteenkolproductie en nog niet $\frac{1}{4}$ van de calorische waarde daarvan. Vooral in de oorlog is het verbruik ervan gestegen bij gebrek aan andere brandstoffen o.a. door het gebruik in gasgeneratoren. In 1942 werden daarvoor bijv. 500 miljoen gallons benzine bespaard.

Toch is het streven erop gericht dit verbruik in de meer ontwikkelde landen te verminderen ten behoeve van de grondstofvoorziening van de chemische industrie.

De tegenwoordige houtschaarste moet geweten worden aan tijdelijke factoren als gebrek aan werkrachten, desorganisatie van het transportwezen. Het chronisch houttekort is echter een gevolg van ontbossingen op grote schaal, wanbeheer, het niet in exploitatie nemen van bosgebieden, onvoldoende bostechnisch personeel enz.

Het aan de conferentie uitgebrachte rapport beveelt tenslotte enkele desiderata aan en wel een goede vertegenwoordiging van de bosbouw in de „World Food Board, het opstellen van een „World Wood program“, het houden van een spoedconferentie van Europese landen ter oplossing van de houtvoorzieningsvraagstukken, aanwijzing van bosbouwkundige subcommissies binnen de nationale F.A.O. commissies, oprichting van regionale kantoren, afvaardiging van een studie-commissie voor een onderzoek van de exploitatie mogelijkheden van de parana pijnboom complexen in Zuid-Amerika.